

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 18/02/2023*

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1163

“NHƯ THẾ NÀO MỚI GỌI LÀ BIẾT NIỆM PHẬT?”

Người xưa nói: “*Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn. Đau mồm rát họng chỉ uống công*”. Tay chúng ta lần tràng hạt, miệng chúng ta niệm câu Phật hiệu nhưng tâm chúng ta vọng tưởng, phân biệt, chấp trước vậy thì chúng ta niệm Phật nhiều như thế nào cũng không thể có thành tựu.

Nhiều người niệm Phật không có thành tựu nên họ cho rằng pháp môn niệm Phật không có hiệu quả. Chúng ta làm sai nguyên lý, nguyên tắc mà chúng ta không biết. Chúng ta cho rằng, chúng ta không có thành tựu do pháp Phật không linh thì chúng ta phạm thêm đại tội hủy báng pháp. Pháp môn niệm Phật nhiều người tu hành đã có thành tựu. Hòa Thượng Hải Hiền niệm Phật tự tại vãng sanh. Sau khi Ngài vãng sanh thì mọi người đem thân của Ngài nhập tháp. Sau 6 năm 100 ngày, mọi người mở tháp ra thì nhìn thấy Hòa Thượng Hải Hiền lưu lại toàn thân xá lợi. Nhiều người tu pháp Tịnh Độ có thành tựu mà chúng ta cho rằng pháp này không có thành tựu thì chúng ta đã phạm vào tội hủy báng Tăng. Pháp Tịnh Độ do Phật nói mà chúng ta không tin thì chúng ta phạm vào tội hủy báng Phật. Chúng sanh thời Mạt pháp đầy những vọng tưởng, phiền não nên chúng ta phải nhờ pháp niệm Phật để khống chế vọng niệm.

Nhiều người cho rằng họ đang an trú trong Thiên định nhưng thực ra họ đang an trú trong vọng tưởng. Người phạm phải tội hủy báng Phật – Pháp - Tăng thì họ sẽ phải đọa Địa ngục Vô gián. Hòa Thượng nhắc chúng ta: “*Như thế nào gọi là biết niệm Phật?*”. Tôi niệm Phật hơn 10 năm nhưng tôi niệm Phật vẫn chưa có tâm. Tâm của tôi vẫn vọng tưởng. Tôi vẫn bị chi phối bởi buồn, vui, thương, ghét, giận hờn. Khi tôi tập trung một chút để niệm Phật thì vọng tưởng ùa về. Hàng ngày, những việc xảy ra chúng ta đều lưu lại ấn tượng rất sâu, có những câu chuyện từ khi chúng ta còn học mẫu giáo, học cấp 1 chúng ta vẫn nhớ. Đây là do nghiệp chướng của chúng ta quá sâu nặng.

Hàng ngày, chúng ta gặp nhiều người nếu chúng ta không có ấn tượng, không ghi nhớ thì tâm chúng ta sẽ không bị khởi vọng tưởng. Thí dụ, hôm qua tôi đi mua thuốc, tôi nhớ rất rõ về các cô bán thuốc, vì tác phong của họ quá chậm. Tôi mua một loại thuốc bổ, hai loại thuốc thường nhưng tôi phải đợi hơn một tiếng. Tôi lưu lại ấn tượng nên tôi bị phiền não. Chúng ta quán sát xem chúng ta lưu lại bao nhiêu ấn tượng trong một ngày, một tháng, một năm, một đời? Nhiều đời, nhiều kiếp chúng ta cũng đã lưu lại ấn tượng. Phật dạy chúng ta phải buông xả vọng tưởng, phiền não, chấp trước để tâm chúng ta trống rỗng, thanh tịnh.

Người xưa nói: “*Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn. Đau mồm rát họng chỉ uống công*”. Chúng ta niệm Phật uống công không phải do pháp Phật không linh mà do chúng ta vừa niệm Phật vừa vọng tưởng. Thế gian pháp cũng nói: “*Chế tâm nhất sự vô sự bất biện*”. Chúng ta chế phục, hàng phục tâm ở một chỗ thì tất cả mọi việc chúng ta đều có thể làm được. Chúng ta vừa niệm Phật mà chúng ta vừa vọng tưởng, xen tạp thì người khác nhìn sẽ nhận ra ngay. Hòa Thượng nói: “*Làm thế nào là biết niệm Phật?*”. Biết niệm Phật là chúng ta buông bỏ vọng tưởng, phiền não trong tâm, giữ tâm thanh tịnh niệm Phật. Hàng ngày, chúng ta không niệm Phật mà chúng ta vẫn đang niệm phiền não, niệm thương ghét, giận hờn.

Hòa Thượng nói: “*Khi chúng ta niệm Phật, tụng Kinh chúng ta vẫn khởi vọng tưởng vậy thì chúng ta không có được lợi ích. Chúng ta niệm Phật, mục đích là để chúng ta có được tâm thanh tịnh*”. Tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta vẫn phiền não, khổ đau. Chúng ta dùng câu “*A Di Đà Phật*” để loại bỏ tất cả những vọng niệm. Trong pháp môn Tịnh Độ nói: “*Một niệm tương ưng một niệm Phật. Niệm niệm tương ưng niệm niệm Phật*”. Chúng ta niệm Phật mà chúng ta bị xen tạp bởi vọng tưởng, phiền não, chấp trước thì chúng ta không có thành tựu.

Hàng ngày, chúng ta đã có quá nhiều vọng niệm nếu chúng ta còn đi tìm kiếm những phương pháp tu hành khác thì tâm chúng ta sẽ càng loạn hơn. Trước đây, khi nghe nói có phương pháp niệm Phật 7 ngày có thành tựu, rất nhiều người đã đi theo. Có những người bị lừa nên họ mất đi niềm tin với Phật pháp. Khi Hòa Thượng giảng Kinh trên đài truyền hình Hoa Tạng, Ngài nói: “*36 năm giảng Kinh, thuyết pháp, không một ngày nào không niệm Phật, tụng Kinh thế mà phiền não trong tôi vẫn đầy khởi*”. Người có sự phản tỉnh cao thì khi phiền não vừa đầy khởi thì họ đã dập tắt. Chúng ta vẫn bị phiền não dẫn đạo tư tưởng, hành vi nên chúng ta tạo ra tội nghiệp. Hòa Thượng 36 năm giảng Kinh, nói pháp mà vẫn khởi vọng tưởng vậy thì những người đầy tham, sân, si mạn, sau 7 ngày họ không thể có thành tựu!

Ngày trước, mọi người nói ở Vũng Tàu có một người chuẩn bị vãng sanh. Nhiều người từ khắp nơi trên cả nước đi về thành phố Vũng Tàu để xem. Hôm đó, tôi không tin người đó có thể vãng sanh, tôi cũng cảm một nhóm người muốn đến đó xem. Chúng ta phải biết nguyên lý, nguyên tắc để biết một người có thể vãng sanh hay không. Người đó hàng ngày không niệm Phật, họ cũng nói Quan Âm Bồ Tát chứ không phải Phật A Di Đà báo mộng là họ sẽ vãng sanh. Buổi tối, khi chuẩn bị vãng sanh, người đó ngồi trên một chiếc ghế kết hoa, vừa đi vừa niệm “*Nam Mô Phổ Hiền Vương Bồ Tát*”. Pháp niệm Phật dạy chúng ta: **“Chúng ta chỉ niệm một câu A Di Đà Phật đến cùng, không hoài nghi, không gián đoạn”**. Hôm đó, một Sư cô gọi cho tôi nói, người đó đã vãng sanh, tôi cảm thấy rất kỳ lạ. Khi tôi đang sấm hỏi vì mình đã cản đường rất nhiều người đến xem người đó vãng sanh, thì có người gọi điện cho tôi nói người đó đã tỉnh lại. Chúng sanh thời Mạt Pháp không tin vào pháp môn Tịnh Độ, lại có người làm ra biểu pháp xấu như vậy thì càng làm họ mất niềm tin!

Các Tổ Sư Đại Đức đã tu hành pháp môn Tịnh Độ thuần chánh, làm tấm gương cho chúng ta. Tổ Sư Ấn Quang là Tổ Sư thứ 11 của pháp môn Tịnh Độ, Ngài cả đời: **“Không quản tiền, không quản việc, không quản người”**, cả một đời hy sinh phụng hiến, lợi ích chúng sanh. Cư sĩ Lý Bình Nam là học trò của Tổ Sư Ấn Quang, Ngài cũng cả đời hy sinh phụng hiến vì chúng sanh. Ngài có hơn 300.000 học trò nhưng tất, áo của Ngài vẫn khâu vá chằng chịt. Hàng ngày, Ngài chỉ nấu ăn bằng một chiếc nồi nhỏ, bữa ăn rất thanh đạm. Học trò cúng dường cho Ngài thì Ngài đều mang tặng. Hòa Thượng Tịnh Không cả đời thật nghe và thật làm theo lời của Thầy. Chúng ta có ba đời Tổ Sư đều tu pháp môn Tịnh Độ thuần chánh. Nếu chúng ta tiếp nhận pháp môn không thuần chánh, không có sự truyền thừa thì chúng ta không thể có thành tựu. Trên Kinh nói: **“Bồ Tát ngày đêm thường niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp không để chút ý niệm bất thiện nào xen tạp”**. Nếu chúng ta tin theo pháp môn 7 ngày có thành tựu thì đó là chúng ta muốn “*vô công hưởng lộc*”. Hòa Thượng Hải Hiền hơn 90 năm niệm Phật mới có thể lưu lại toàn thân xá lợi.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta niệm Phật, bước đầu tiên mà chúng ta cần đạt đến đó là niệm Phật thành khối. Niệm Phật thành khối là chúng ta không có vọng niệm, ý niệm đầu tiên khởi lên thì chúng ta niệm “A Di Đà Phật”. Chúng ta dùng câu “A Di Đà Phật” chế phục vọng tưởng, phiền não”**. Tâm chúng ta dính chặt câu “*A Di Đà Phật*” không để buồn vui, thương ghét, giận hờn xen tạp. Chúng ta vẫn còn cách bước đầu tiên này còn rất xa vì chúng ta vừa niệm Phật, chúng ta vừa chiếu phim 3D trong đầu. Có những người theo công giáo nhưng họ cũng lần chuỗi hạt để niệm về Chúa. Nếu họ niệm được tâm thanh tịnh

mà họ muốn về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì họ cũng có thể về. Chúng sanh dùng phương tiện để hàng phục vọng tưởng, phiền não hồi phục được tâm thanh tịnh thì họ đều có thể vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta hàng phục được phiền não, vọng tưởng thì chúng ta có thể đời nghiệp vãng sanh”**. Chúng ta hàng phục được phiền não, vọng tưởng là trong tâm chúng ta vẫn còn phiền não, vọng tưởng nhưng chúng không khởi tác dụng. Khi những ý niệm **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham, sân, si, mạn”** vừa khởi lên thì chúng ta đã dập tắt, không để chúng khởi tác dụng.

Hòa Thượng nói: **“Mỗi ngày, chúng ta đều có rất nhiều vọng niệm. Nếu vọng niệm trong chúng ta tuyệt nhiên không giảm đi vậy thì chúng ta niệm Phật đã uổng phí rồi!”**. Chúng ta dùng tâm **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham, sân, si, mạn”** thì chúng ta niệm Phật cũng uổng công. Nhiều người không có thành tựu vì lí do này. Nếu chúng ta dùng tâm thanh tịnh để làm bất cứ việc gì thì chúng ta cũng sẽ có được thành tựu.

Hòa Thượng nói: **“Công phu không có lực thì chúng ta không thể liễu thoát sinh tử, không thể vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nếu câu Phật hiệu không dừng được vọng niệm vậy thì chúng ta chưa biết niệm. Người biết niệm thì Phật hiệu có thể hàng phục được vọng niệm. Chúng ta có thể chế phục được vọng niệm thì chúng ta sẽ có thành tựu”**. Chúng ta quán sát xem chúng ta đang để câu Phật hiệu chế phục tâm chúng ta hay phiền não, vọng tưởng chế phục tâm chúng ta? Chúng ta muốn niệm Phật vãng sanh như Hòa Thượng Hải Hiền thì câu Phật hiệu của chúng ta phải chế phục được phiền não. Chúng ta thường chỉ nghe nhưng không thật làm nên chúng ta không thật có thành tựu. Lỗi là ở chính chúng ta!

Trong Bộ sách **“Tịnh Độ Thánh Hiền Lục”** có ghi lại những tấm gương vãng sanh, nhiều người tự tại đứng, ngồi vãng sanh. Tôi qua, chúng ta học dịch cuốn **“Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”**, trong bài có nhắc đến tấm gương vãng sanh của một bà lão, là vợ của một tước sĩ, bà sống ở Hồng Kông, trước khi vãng sanh bà nói: **“Cả đời Mẹ không yêu cầu các con điều gì! Hôm nay mẹ sắp ra đi, mẹ chỉ có một yêu cầu đó là các con niệm Phật tiễn mẹ đi!”**. Ngày bà vãng sanh, mọi người đến niệm Phật cho bà, bà tự tại ra đi trong tiếng niệm Phật. Bà đã làm ra tấm gương đặt cơ sở cho niềm tin cho người học Phật ở Hồng Kông. Bài hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta quán chiếu xem chúng ta đang niệm Phật đúng hay sai!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!